

ligger for. Her sidde jo en stor Del Sogneraadsmlemmer, en stor Del Amtsraadsmedlemmer, som ude i Livet praktisk have beskæftiget sig netop med disse Spørgsmaal, have Kendskab netop til disse Spørgsmaal, og de have selvfølgelig en Mening om, hvorledes man skulde strejfe ind paa dette Spørgsmaals Omraade. Hvis der ikke affødes en yderligere Diskussion om dette Forhold, antager jeg, at det er, fordi man mener, at dette Forslag er i høj Grad rimeligt og befredent. Der er blevet sagt om os Socialdemokrater baade her i Tinget og uden for Tinget, at vi søgte at skabe Konflikter mellem Arbejder og Arbejdsgiver, og vi ere blevne beskyldte for, at vi have fremkaldt saadanne Konflikter, og vi have lige saa ofte imødegaaet disse Aaastande og sagt, at det er ikke Tilfældet. Nu foreligger der her paa Tingets Bord et Forslag, som ingen, der ser ret paa dette Forslag, vil kunne benægte indeholder et Forsøg paa at forhindre Striker saa vidt muligt. Ordføreren for Forslagsstillerne har peget paa, at Striker følge i konsekvent Linie efter Dicitationsarbejderne, fordi Entreprænerne tvinges til at trykke Arbejdslønnen ned under det, som et Menneske nødvendigvis maa have, naar han skal kunne leve nogenlunde. Nu foreligger der her Forslag, som siger: Lad os fastsætte Arbejdslønnen, som vi paa det givne Sted, hvor Arbejdet foregaar, maa anse for almindelig til, at et Menneske kan leve deraf og i det mindste bør have. Betyder dette ikke, at vi komme her til de Herrer og sige: Vilde De være med til at sætte en Bom for de evige Konflikter mellem Arbejder og Arbejdsgiver, eller vilde De ikke? Jeg tror, at hvis man ser ret paa dette Spørgsmaal, maa man indrømme, at det er en af Meningerne med dette Forslag.

Der blev sagt under Finanslovens første Behandling af det ærede Medlem fra Nørresundby (Lutein), at Forstørelsen mellem dette Tings Flertal og Socialdemokraterne her i Tinget nu og før var denne, at vi, efter at man var staaet ind paa Reformarbejdernes Vej, havde stillet os saaledes, at vi ikke vilde være med til at arbejde sammen med dette Tings Flertal paa at gennemføre noget til Fordel for Arbejderne, men at vi bestandig stillede os paa det Standpunkt, at vi kun vilde have vore principale Fordringer gennemførte. Dette Forslag er de Herrer et Bevis for, at dette ikke er Tilfældet, thi vi stille ikke her vore principale Fordringer i forreste Række, men søge at komme med noget, om hvilket vi ikke kunne tro andet, end at alle ærede Medlemmer maa finde det retfærdigt og billigt. Dette har heller ikke

været Tilfældet over for nogen som helst anden Ting, som har været fremme til Behandling her i Tinget. Selvfølgelig, siger jeg, kunne vi Socialdemokrater lige saa lidt som noget andet af Medlemmerne i dette Ting, som har bestemte principale Anskuelser, gaa bort fra disse og acceptere andre som sine principale Grundanskuelser. Men vi have vist ved alle Lejligheder, hvor Lovforslag have været til Behandling, at om vi end ikke ere gaaede bort fra vore principale Anskuelser — thi det kunde vi ikke være bekendt — saa have vi været med til at fremlægge paa Tingets Bord Endringsforslag i en saadan Skikkelse, at at De ikke ville kunne fratænde os Villighed til at gaa med til Ting, som ikke fuldt ud repræsentere vore principale Anskuelser. Altsaa, den Udtalelse, som den Gang fremkom mod os i den Retning, var selvfølgelig urigtig. Jeg skal ogsaa minde om, hvorfor jeg ikke kan tro andet, end at alle, særlig de, der have Interesse for de kommunale Anliggender rundt omkring i Landet, og saa skulde have megen Interesse for dette Lovforslag, netop paa Grund af den Diskussion, der ofte har fundet Sted her i Salen, naar sociale Lovforslag have været til Behandling; jeg skal nævne Fattigloven, Loven om Ulkkesforsikring og nu for nylig de mellemkommunale Love, og det, der altid er kommet frem ved denne Lejlighed i Diskussionen, er dette mærkværdig bagvendte, nemlig, at de Kommuner, hvor store, særlig foreløbige Arbejder blive udførte, samle i sig til visse givne Tider en overordentlig stor, løs fattig Arbejderbefolkning, som, naar dette Arbejde er forbi, staaer brodløs, og som Kommunerne saa faar Besværlighed med at forsørge. Disse Kommuner ere overbebyrdede af fattige, det har man udtalt ikke en Gang, men mange Gange, og man har sagt, at man skulde bestrebe sig for at raade Bod paa dette Forhold. Men hvad er det for et Forslag, vi her komme med? Det siger: Lad os sørge for, naar der skal udføres saadanne store Arbejder, at det kunde komme til i en rimelig Grad at blive til Bistandelse for dem, der skulle udføre det, saa at ikke den Kommune, hvor disse Arbejder ere udførte, og hvor den løse Arbejdskraft samles til en given Tid, skal blive stillet saaledes, at Kommunen kommer til at betale en Del af Lønnen i Form af Fattighjælp. Det tror jeg i det hele taget ikke, Tinget ønsker, og jeg siger derfor: Vilde de Herrer være med til at afværge det, saa maa de ogsaa være med til at gennemføre den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget. Derfor vil jeg anbefale dette Lovforslag til en alvorlig og